

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן וזינפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

בדבריו (שם קנג) שהעיקר והיסוד שהכל תלוי בו - הוא: לקשר עצמו לצדיק שבדור ולקבל דבריו על כל אשר יאומר כי הוא זה, דבר קטן ודברי גדול, ולבלי לנטות מדבריו ח"ו ימין ושמאל, וצריך להשליך מאתו כל החכמות ולסלק דעתו כאילו אין לו שום שכל בלעדי אשר מקבל מהצדיק. עיי"ש. וזה בחי' "כי תשא את ראש בני ישראל". ראש בני ישראל, הוא ר"ת רבי (לקו"מ ח"א קיא). והוא הצדיק האמת שבדור, והוא המאפס ומסדר את ראש בני ישראל. והיינו כשתשא ותרומם עליך את הצדיק ותקבל דעתו, לא מספיק שתאורטית תעשה כן אלא

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר כי תשא לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"כי תשא את ראש בני ישראל, לפקודיהם. ונתנו איש כופר נפשו בפקוד אותם, ולא יהא בהם נגף בפקוד אותם" (שמות ל, יב).

ג"כ תבצע הוראותיו מצוותיו ופקודותיו, וזהו "לפקודיהם" (ומ"ש בלשון רבים, ולא בלשון יחיד: א) משום שלא רק בקול משה רבינו יש לשמוע, אלא גם בקול של צדיקי אמת בכל דור. ב) משום שיש לשמוע גם בממונים מטעמו, בחי' שרי אלפים, שרי חמישים וכו').
"ונתנו איש כופר נפשו בפקוד אותם". היינו כשהצדיק פוקד ומצוה, אבל היצר מתגבר ולא עושים רצונו צריך האדם תשובה וכפרה, וזה ממתיק ג"כ דינו כמובא בהמשך הפסוק. ויהי רצון שנוכה לאמונת חכמים ברה ותמימה ושלומה.

'זאת התורה אדם'
וְאִזְ נִקְרָא אָדָם, בְּחִינַת זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם. הֵינּוּ עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה נִקְרָא אָדָם, בְּחִינַת 'אֵתֶם קְרוּיִים אָדָם וְאִין הַעֲבוּ'ם קְרוּיִים אָדָם'. כִּי עֶקֶר שֵׁם אָדָם זוֹכֵין עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֲנִפִין נְהִירִין, שֶׁהִיא הַחֶפֶץ מְכַל הַמְדוּת וְהַתְּאוּוֹת רְעוּת, שֶׁעַל-שֵׁם זֶה נִקְרָאִים אָדָם, בְּחִינַת 'זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם'. אֲכַל הַעֲבוּ'ם הַרְחוּקִים מִבְּחִינַת הַתּוֹרָה, מֵאֲנִפִין נְהִירִין, כִּי הֵם בְּחִינַת אֲנִפִין חֲשׂוּכִין, כִּי הֵם מְשַׁקְעִים בְּכָל הַמְדוּת רְעוּת וְתְאוּוֹת רְעוּת, עַל כֵּן אִין קְרוּיִים אָדָם וְכַ"ל.
(לקו"מ קא)

בברכת התורה וכמו"ס שמעון יוסף הכהן וזינפלד

תיקון הכללי

בת בבל השדודה אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע (תהלים קלז, ח).

נ"א, אשרי שיאחז ונפץ את עולליך אל הסלע. פי' הרד"ק על דרך

אכזריות, כמו שהיו הם אכזרים על ישראל, ע"כ. והנה אע"פ שמידת האכזריות לא מתאימה כלל ולא שייכת כלל לישראל, מ"מ השי"ת ציוה עלינו להתאכזר על עמלק ותינוקיה, ושאל שחשב להתחסד, ולא התאכזר על תינוק אגל"ה של עמלק, וריחם מי שהי' אסור לרחם, אח"כ הי' חסר לו מדת הרחמים (כי ביזבו אותה לעמלק) ולא ריחם את נוב עיר הכהנים הקדושים, ומכיון שהי' צריך להתאכזר על עמלק ולא עשה כן, נשאר לו עודף אכזריות שהשתמש שלא במקום כנגד הכהנים דנוב. ולכן בכל דבר, כולל באכזריות - יש לעשות אך ורק רצון ה', וזהו אשרי שיאחז ונפץ, המרסק ומרטש עולליך אל הסלע, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, וכל מה שיש כאן הוא מידה כנגד מידה, וטובת העולם והבריאה.

(מתוך הספר "שי למורא")

ויחל משה

על-יְדֵי הַפְּרָשַׁת חֻלָּה מִהַעֲסָה, עַל- יְדֵי-זֶה נִבְדַּל הָרַע שֶׁבְּעַץ-הַדַּעַת הַפְּגָאָה בְּהַעֲסָה וּבְהִלָּחָם, וְעוֹלָה הַטּוֹב שֶׁבוּ וְנִבְלַל בְּלִשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ, וְאִין יְכוֹלִין אַחֵר- כֶּף לְאָכַל הַלֶּחֶם, לְבָרְרוּ וּלְתַקְּנוּ, עַד שִׁזְיָה עַל-יְדֵי הָאֲכִילָה לְשִׁלְמוֹת הַדַּעַת. וְאִין בְּשִׁנְשָׁלֶם בְּחִינַת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ עַל-יְדֵי מִצְוַת הַפְּרָשַׁת חֻלָּה, אִין טוֹב וְיָפֵה לְהַתְּפַלֵּל, כִּי אִין הַתְּפִלָּה בְּשִׁלְמוֹת, בְּבִחְיַנַּת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן-הַקֹּדֶשׁ. וְזֶה בְּחִינַת חֻלָּה, שֶׁהוּא מְלִשׁוֹן תְּפִלָּה כְּמוֹ 'וַיִּחַל מֹשֶׁה', וְעַל-כֵּן נוֹהֲגוֹת הַגִּזְשִׁים לְהַתְּפַלֵּל בְּשַׁעַת הַפְּרָשַׁת חֻלָּה.
(הלכות חלה, הלכה א)

אמונת חכמים - הוא יסוד כל התורה כולה, והכל תלוי בוה. ומי שח"ו פגום בוה, בסופו של דבר יכפור בכל. וזה בחי' (שמות יד, לא) ויאמינו בה' ובמשה עבדו. וזה בחי' (דברים יז) לא תסור מכל דבר אשר יגידו לך ימין ושמאל, ואמרו חז"ל (ירושלמי הוריות פא הא) אפילו אומרים לך ימין שהוא שמאל, ועל שמאל שהוא ימין. ויש בוה ב' מסלולי הבנה. א) שלך נדמה שהם אומרים על ימין שמאל ועל שמאל ימין, אבל באמת אתה טועה והם צודקים, וזהו אמת ויציב ע"פ הרוב. ב) ביאור ספר החינוך (מצוה תצו) ח"ל מרששי המצוה, לפי שדעות בני אדם חלוקים - זה מזה, לא ישתו לעולם הרבה דעות בדברים, וידע אדון הכל בה', שאילו תהיה כוונת כתובי התורה מסורה ביד כל אחד ואחד, איש איש כפי שכלו (הבלתי מושלם והמשובש) יפרש כל אחד מהם דברי התורה כפי הבנתו, ע"כ אלקינו ציונו להתנהג ע"פ הפירוש האמיתי המקובל לחכמינו הקדמונים, ובכל דור ודור ג"כ נשמע אל החכמים הנמצאים שקיבלו דבריהם ושתו מים מספריהם, ויגעו כמה יגיעות בימים ובלילות להבין עומק דבריהם... ואפילו אומרים על ימין שמאל - לא תסור ממצוותם,

כלומר שאפילו יהיו הם טועים בדבר אחד מן הדברים - אין ראוי לנו לחלוק עליהם, אבל נעשה כטענתם, וטוב לסבול טעות אחת ויהיו הכל מסורים תחת דעתם הטובה תמיד, ולא שיעשה כל אחד ואחד כפי דעתו שבזה יהיה חורבן הדת והפסד האומה לגמרי. ע"כ. ושניהם אמת. ואיתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מהר"ן ח"א ז, ג) שעל ידי התקרבות לצדיקים וילך בדרך צדקם, על ידי זה נחקק בו אמת. ועי"ז זוכה לאמונה ותפילה וארץ ישראל וניסים, ועי"ז תבוא הגאולה. ועוד מבואר בדבריו (שם, ח"א כב, ד) שאי אפשר לבוא לאמונה שלימה שהוא עיקר הכל, והיא כלליות הקדושה, כי אם ע"י התקרבות לצדיקי אמת, כי כל עיקר אמונת ישראל [האמיתית והישרה] ממשיכים הם לדונר. ואיתא עוד (שם ח"א ל, ז) שצריך לקבל תוכחה של צדיקי אמת, ואף על פי שהתוכחה שלהם היא לפעמים בדרך בזיון, כי הצדיקים הם טובלים צער גדול מאתנו, עיי"ש. וכתב עוד (שם, ח"א ס"י מב) ע"י אמונת חכמים שמאמין שכל דבריהם אינם פשוט ויש בהם רזין, עיי"ז נמתקים הדינים. ומבואר עוד (שם נו, א) הכלל והעיקר שיהי' לו אמונת חכמים, ולהזהר בכבודם ולירא מהם מאד. ואף אם נדמה לו שהם עושים ח"ו כנגד התורה - הוא צריך להאמין שבדאי הם עושים נכונה על פי התורה, כי התורה נמסרה לחכמי הדור לדרשה כפי מה שהם יודעים, על כן צריך להשליך שכלו ודעתו, רק לסמוך עליהם. ואיתא (שם נח) שהצדיק האמת - הוא בחינת משה, והוא כלול בשלושה אבות. וכתב עוד (שם סא, א) שע"י אמונת חכמים נודרך המוח וזוכה לשכל ברור. עוד מבואר

לע"נ הביכה בת תמו ע"ה * רפ"ש לפורטונה בת מול

כי בישש משה

כל-מה שחזקים יותר באמונת הרצון, הינו להאמין ולדע שהכל מתנהג רק ברצונו יתברך, בודאי מתחזק יותר רצון האדם לעשות רצונו יתברך ולבטל רצונו מפני רצונו יתברך, ולהיות לו על-כל-פנים פסופין ורצונות חזקים לעבודתו יתברך, אשר זה עקר ההידוות פידוע. אך על-ידי התגברות הבעל-דבר נחשף ונפגם אצלו אמונת הרצון, ועל-ידי זה נחלש גם הרצון שלו דקדשה, ונפול לרצונות אחרים, לתאוות וכיוצא. אך מחמת שאף-על-פי-כן כבר היו צדיקים הרבה בעולם, שגלו אמונת הרצון לעין כל על-ידי האותות והמופתים וכו', אשר עשה משה ושאר הנביאים והזקנים והצדיקים הבאים אחריו, עד אשר אי אפשר לכפר חס ושלום בהרצון לגמרי. אך עקר כח הבעל-דבר לחס עדין עם הלואי כח שבישראל הוא רק על-ידי שמטיל ספק ברצון, ומזה נמשכים כל ההתרחקות והנפילות של אותם שהתחילו קצת לגשת אל הקדש ואחר-כך נפלו מזה, הכל מחמת ספקות הנ"ל, שהבעל-דבר מטיל ספק בלבו באלו אין לו עוד תקוה לשוב אליו יתברך, ובאלו אינו פועל עוד כלום ברצון הטוב, חס ושלום, עד אשר על-ידי-זה מתרשל גם-כן ברצון הטוב, וקשה וכבד עליו להמתין ולצפות כל-כך לישועת השם. כי מי שרוצה להמשיך על עצמו אמונת הרצון, ולמלאת כל חסרונותיו רק על-ידי זה, הוא צריך להמתין ולהמתין, בבחינת (איכה ג) "טוב ויחיל ודומם לתשועת ה'". וכל זה אם הוא חזק באמונת הרצון בודאי גמור, אבל על-ידי הספקות הנ"ל, אזי מטה ידו ונלאה מלהמתין כל-כך, עד שיוכל לבוא על-ידי-זה לנפילה גדולה כנ"ל. ומזה היה כל טעות הערב רב עד שעשו את העגל, כי ראו כי בישש משה, והם לא רצו להמתין, וכל זה מחמת הספק ברצון. וזה שאמרו: "כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו" לא ידענו דיקא, בחינת ספקות. והתקון לכל זה, לחזק אמונת הרצון, הוא לתן צדקה הרבה פעמים, בחינת "נתון תתן" אפלו מאה פעמים, כי התגברות הבעל-דבר בענין הטלת הספקות והלישות אלו הם כמעט בלי שעור, וצריכין לחזק את עצמו בנגוד בכל פעם, ועקר ההתחזקות על-ידי צדקה, כמבאר בפנים.

(הל' ברכות השהר ה"ה, אותיות ל לד)

הארות על מאמר "בחוצרות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"כ.

כי באמת כל הברכות וההשפעות והטובות הבאים לעולם הם בזכות הבעלי חסד הגדולים העושים חסד עם כל הבריאה כולה שהם הת"ח הצדיקים העוסקים בתורה למען שמו יתברך שעי"ז קיום כל הבריאה כשאחז"ל (פסחים סח): אלמלא תורה לא נתקיימו שמים וארץ שנה (ימי' לו) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתו, וכל הברכות באים על ידי עוסקי התורה כמ"ש חז"ל (ב"ר מא, יב) מה עפר הארץ אינו מתברך אלא במים, אף ישראל אינן מתברכין אלא בזכות התורה הנמשלה למים, וכדאיתא (תדא"ר, יח) כל שולחן שאין ת"ח נהנה ממנו אינו מבורך, וכמ"ש (שם, ט) מי שיש לו ת"ח בתוך ביתו ומפרנסו עם בני ביתו ברכה נכנסת בתוך מעשה ידיו לעולם, כי התורה הוא שורש כל הברכות כמ"ש חז"ל (ב"ר ק. יג) הברכות הללו אימתי הם מגיעות לכם, משעה שתקבלו את התורה.

מודרש

ויתן אל משה פכתו, כך פתח רבי תנחומא בר אבא (דניאל ט, ז): לך ה' הצדקה ולנו בשות הפנים, מהו כן, אמר רבי נחמיה אפלו בשעה שאנו עושין את הצדקה מביטים אנו מעשים שלנו ויש לנו בשות פנים, אין לנו שעה שאנו באין בזרוע אלא בשעה שאנו מוציאים את מעשרותינו, שנאמר (דברים כו, יב): כי תכלה לעשר, מה קתיב בסוף (דברים כו, טו): השקיפה ממעון קדשך מן השמים. אמר רבי אלכסנדר גידול כהן של מוציאי מעשרות שהן הופכין את הקללה לברכה, אתה מוציא כל מקום שכתוב בתורה השקיפה, לשון צער הוא, כמה דאת אמר (שמות יד, כד): וישקף ה' אל מחנה מצרים. וכן בסודם, שנאמר (בראשית יט, כח): וישקף ה' על פני סדם, חוץ מזה. אמר רבי אלכסנדר גידול כהן של מוציאי מעשרות שהם הופכים דבר אריזה לברכה, שנאמר: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך. אמר רבי נחמיה אפלו בשעה שאנו מביטים במעשינו יש לנו בשות פנים, כיצד הוא הדבר, אלא בנהג שבעולם אדם נותן שדהו לאריסות והוא נותן זרע ונותן פעולה והוא חולק עמו בשנה, אבל הקדוש ברוך הוא ישתבח שמו ויתעלה זכרו, אינו כן, אלא העולם וכל אשר בו שלו, כמה דאת אמר (תהלים כד, א): לה' הארץ ומלוואה, הארץ שלו, הפרות שלו, והוא מוריד גשמים ומפריח טללים כדי לגדלם, והוא משמרם, והוא עושה כל דבר, אמר להם הקדוש ברוך הוא לא אמרתי לך שתתן לי אלא אחד מעשרה מעשר, אחד מחמשים תרומה, הוי: לך ה' הצדקה ולנו בשות הפנים. רבי יהודה אומר לנו בשות הפנים, ושלך הצדקה. ישראל עוברים בים, וכספו של פסל מיכה עובר בים, שנאמר (זכריה י, יא): ועבר בים צרה, והיה הים נקרע לפניהם, הוי: לך ה' הצדקה ולנו בשות הפנים.

מעשה העגל

כל המשכת הדעת של הצדיק האמת אינו רק בחייו לבד. כי אם אדרבא שאחר מותו והסתלקותו מאיר דעתו יותר ויותר בעולם. כי גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם. ועל זה נאמר ושבח אני את המתים וכו'. ועל כן עקר וציאת מצרים שהיה על ידי משה רבנו עליו השלום, היה על ידי שהעלה עצמות יוסף עמו. ועל ידי זה דיקא וכו' אזו ישראל לבית מצרים ולעשירות גדול, כמאמר רבותינו ז"ל הם עסקו בבזיה ומשה עסק בעצמות יוסף. כי כולא חד כי עקר המעלה של העשירות דקדשה הוא שמאיר בו הארת הרצון שנמשך העקר מהשאר הדעת הקדוש שנשאר מהצדיק האמת אחר הסתלקותו. וכל מעשה העגל שהיה על ידי שפגמו בהעשירות, כמו שכתוב: ויכסף הרביתי להם ויהי עשו לבעל. כל זה היה על ידי שלא האמינו בגדל כחו של משה אפלו לאחר הסתלקותו. כי אפלו לפי דעתם שאמרו שכבר מת ונסתלק היה להם להאמין שבודאי נשאר דעתו אצל תלמידיו הקדושים. והם כפרו בזה ואמרו כי זה משה האיש וכו' לא ידענו מה היה לו, עד שבאו על ידי זה לכפר בהשם יתברך גם כן ועשו להם העגל. כי הא בקה תלמיא.

לעילוי נשמת
תמו נת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצרינה בלאוואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות
לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לברכה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הר"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב
יריב בן מניח
חורה בתשובה שלמה